

dagen med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1874—75.

Bojzen: Skjøndt det ingenlunde er med Lyft, at jeg tager Ordet under denne Sags Behandling, anser jeg det dog for at være min Pligt efter den virksomme Del, jeg ogsaa har taget i de tidligere Forhandlinger angaaende det foreliggende Spørgsmaal, navnlig den Gang Forslaget om Tillægsbevilling til Overstridelserne forelaa for os. Jeg forlangte Ordet igaar under det Foredrag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) holdt, den Gang han begyndte at gjentage sit Angreb paa Statsrevisionen. Det blev maaske ikke udført i det Omfang, som det ærede Medlem havde tænkt sig, men det foreligger jo i Betænkningen, og det har gjort det Indtryk paa mig, at det ærede Medlem har anset det for hensigtsmæssigt ved et forholdsvis voldsomt Angreb paa Statsrevisionen at dække den egentlige Kjerne i Sagen. Det ærede Medlem minder mig i den Henseende om en Troppeafdeling, der under en Retraite opoffer sig i et fortvivlet Choc for at dække Sagens egentlige Stilling. Jeg vil indrømme det ærede Medlem, at dette Kontraangreb mod Statsrevisionen udførtes med en glimrende Driftighed, og at der ogsaa altid er noget vist Litalende i at se et flot Angreb udført med de blanke Vaaben. Men naar Glimmeren forsvinder, og vi se paa den nøgne Virkelighed, saa staa vi atter, hvor vi stode før, forhandlende om et Spørgsmaal, der kan betegnes som en politisk Forbrydelse, og lige over for Forsøget paa at oplære dette Forhold nøie her i Salen, efter at det har været underkastet de to Mars Overveielse og Prøvelse, som det har været Gjenstand for i Statsrevisionen. Det ærede Medlem har, forekommer det mig, rettet sit Hovedangreb paa Statsrevisionen og derved ogsaa paa Udvalgets Flertal, der i det Væsentlige har sluttet sig til Statsrevisionens Betænkning, og der har han, forekommer det mig, taget sit Udgangspunkt i den Betragtning, at der her forelaa en Fremgangsmaade, der vidnede om en ildefindet Stemning mod den daværende Minister, det nuværende høitærede Medlem for Frederiksberg (Hall). Det ærede Mindretal er uberettiget til at forudsætte noget Saadant. Jeg vil for mit Vedkommende udtale, og jeg er overbevist om, at der er Ingen i Statsrevisionen eller intet Medlem i denne Sal, der vil underkende dette, at blandt alle dem, der have deltaget i de senere Mars heftige politiske Kampe paa den modsatte Side, er der neppe Nogen, der i denne Sal vil kunne vente en velvilligere Behømmelse end netop det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall). Derfor siger jeg, at den Forudsætning, hvorfra det ærede Mindretal er gaaet ud, er ganske uberettiget. Men selv den velvilligste Opfattelse af den daværende høitærede Mi-

nisters Optræden, kan dog ikke afholde mig eller Andre fra at udtale, hvad der er vor bestemte Opfattelse af den hele Fremgangsmaade, og hvad det er, der har gjort, at Theateroverstridelserne i deres hele Omfang have vaft ualmindelig stor Indignation i den offentlige Mening saavel som her i denne Forsamling. Det er da dette, som jeg trøster mig til at skulle bevise, at Thinget her har søgt sig ført bag Lyset ved de Forhandlinger, der ere gaaede forud med Hensyn til hvert af de Punkter, som her foreligger. Det er ikke saameget selve Behandlingen som netop den Maade, hvorpaa det er sket, den Maade, hvorpaa Forhandlingen er bleven ledet ligeoverfor os, der har fremkaldt denne Følelse. Jeg vil dertil sige, at, hvad der allerede foreligger oplyst, vidner for mig om, at den daværende høitærede Minister fra anden Side har været Gjenstand for en lignende Behandling, at han ogsaa paa forskellig Punkter er bleven ført bag Lyset af dem, der have ledet Sagerne under ham; men dette forandrør ikke Forholdet; thi den ærede Minister maa vide, at han bærer Ansvar for, ikke alene for, jeg kan sige, sin Billie, men ogsaa for sin Biden eller Mangel paa Biden. Jeg har forudskiftet denne Betragtning, fordi jeg er mig bevidst som Medlem af Udvalgets Flertal at have bestræbt mig for i Udvalgets Udtalelser at bruge de skaanksomste Udtryk overfor den daværende høitærede Minister. Det ærede Mindretal har ikke benyttet denne Fremgangsmaade, og det er dette, der har foranlediget mig til at indlede mine Udtalelser i Dag med disse Bemærkninger overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad).

Jeg skal derefter gaa over til at omtale hvert af de Punkter, der her foreligger til Afstemning, og jeg maa i den Henseende — jeg er nødt dertil — udbede mig det høie Things Opmærksomhed for en noget vidtløftigere Udtalelse, end det maaske var fornødent, men jeg har ikke været i Stand til at indskrænke mine Udtalelser angaaende disse Punkter yderligere, end jeg nu maa komme til. — Det første Punkt, der foreligger, er Spørgsmaalet om selve Reservecapitalen, særlig dens Anvendelse til Theatrets Drift. Der har tidligere og ligeledes nu været forhandlet Afskilligt angaaende denne Reservecapitals Historie. Dens Historie er bleven fremskilt under forskellig Belysning. Jeg skal strax forudskifte den Bemærkning, at, naar det ærede Medlem, det ærede Mindretal i Udvalget, har baseret sit stærkeste Angreb paa Statsrevisionen derpaa, at Statsrevisionen har forbigaaet Forhandlingerne i 1858—59 med Hensyn til Reservecapitalen, saa tror jeg, at dette Angreb paa Statsrevisionen — hvad jeg senere skal komme til at oplyse — ikke er berettiget, fordi det, som foregik i 1858 — hvilken Betydning man end vil tillægge de Forhandlinger, der da førtes — maa betragtes som bortfalden ved, hvad der siden er passeret. Jeg